

Vam tenir, doncs, un petit tast d'algunes aplicacions, com Foursquare, Instagram, Youtube o Pinterest, i una incidència especial ena Facebook i Twitter, fent servir com a exemples les nostres pàgines i comptes en aquests canals, cosa que va servir per a adonar-nos d'allò que calia millorar.

Curs Conservació i Eliminació de Documents d'Empresa

Formador:
Josep Matas

Grup de Treball de Documents i Arxius d'Empresa

Des del Grup de Treball de Documents i Arxius d'Empresa volem valorar molt positivament el curs Conservació i Eliminació de Documents d'Empresa organitzat per l'Associació d'Arxivers i Gestors de Documents de Catalunya, tant per l'èxit d'assistència i de participació com pel contingut.

El curs, impartit per l'advocat Josep Matas, va tractar sobre les diferents tipologies documentals més comuns a l'àmbit empresarial i va repassar el marc jurídic que cal tenir present a l'hora de conservar i eliminar documents des d'una perspectiva tant de les empreses de caràcter privat, com les empreses que gestionen serveis per a empreses privades (el cas de les gestories), les empreses públiques o les adjudicatàries de serveis públics.

A diferència del sector públic, on l'eliminació de documentació està subjecta a l'aplicació de taules d'avaluació documental, en l'àmbit privat els arxivers han de fixar els terminis d'eliminació directament de la interpretació del marc jurídic, atenent les particularitats que poden derivar-se de la normativa específica del sector d'activitat de l'empresa.

Des del Grup de Treball creiem que cursos com aquests poden ésser molt interessants per a molts

Tot plegat una experiència molt positiva que va reafirmar la meua opinió sobre les xarxes socials aplicades als arxius, que sens dubte han esdevingut una poderosa eina de difusió, especialment per als centres petits i especialitzats com el que tinc el gust de dirigir des de fa una colla d'anys.

col·lectius. Tot i que la conservació sembla que sigui un tema que només interessi a arxivers i gestors de documents, reglaments com el de facturació o la irrupció del núvol comencen a despertar interès en altres col·lectius.

Instantània del curs sobre eliminació de documents d'empresa

De l'arxiu a l'arxiver

Lluís-Esteve Casellas i Serra,
cap de la Secció de Gestió Documental i Arxius de l'Ajuntament de Girona

Passat, present i futur són paraules lligades a la nostra professió, però he de reconèixer que la petició d'escriure un text per a aquesta secció, i precisament una mica en aquesta línia, m'ha agafat a contrapeu i m'ha fet adonar de tres coses. En primer lloc, que és més fàcil llegir l'experiència dels altres que no escriure la pròpia. En segon lloc, que no sóc persona de mirar gaire enrere, i finalment, que tot ha passat molt de pressa.

Probablement, tot va començar en una ràpida i inesperada elecció per la carrera d'Història, davant la desesperació d'alguns professors (també del d'Història), quan tot apuntava a convertir-me en enginyer agrònom. De fet, ara penso que això ha beneficiat molta gent, en evitar que mengessin el que hagués pogut passar per les mans d'algú tan de ciutat com jo.

La qüestió és que vaig anar fent pèl i deu entre la història medieval i l'arqueologia, i això em va permetre, encara com a estudiant, fer algunes primeres feines vinculades al món dels arxius. Per exemple, el trasllat i l'inventari de l'Arxiu Administratiu de la Diputació de Girona que, fins a aquell moment, complia escrupolosament el tòpic de la bombeta de 40 W al final d'un llarg i fosc passadís. També vaig fer registos a preu fet (300 pessetes / 1,8 € cadascun) de pergamins procedents de masos que em portava un mestre d'escola, al princi-

pi de mida raonable i, al final, vertaders llençols. Posteriorment, ja com a llicenciat, l'equilibri entre la pedra i el paper em va permetre guanyar-me la vida amb la direcció d'excavacions arqueològiques d'urgència o encàrrecs molt diversos sobre documentació, com per exemple una genealogia familiar vinculada a la contractació dels índexs de dispenses matrimonials per parentiu de l'Arxiu Diocesà de Girona.

En aquells anys vaig aprovar unes oposicions de tècnic superior a l'INEM, plaça a la qual vaig renunciar en una decisió difícil, arriscada i poc compresa per familiars, amics i coneguts, a excepció feta del meu pare. Aquesta decisió em motivà encara més a "buscar-me la vida" amb diverses feines, sovint simultànies, i em portà l'any 1990 a crear, juntament amb en Jordi Pons, en Jordi Merino, en Xavier Rocas i la M. Àngels Suquet, l'Associació al Servei del Patrimoni, l'ASSERP, entitat associativa que passà al cap de poc temps a empresa, la primera a les comarques gironines especialitzada en qualsevol mena d'intervenció arqueològica, d'arxiu o divulgativa en l'àmbit del patrimoni cultural. De fet, l'experiència viscuda en aquells anys (fins a mitjan 1994) fou una autèntica escola sobre com elaborar projectes, fer pressupostos i, sobretot, fer pedagogia sobre què enteníem per rendibilització del patrimoni quan ningú en parlava. Peda-

gogia indispensable per a vendre, si hi havia sort, algun servei. Sens dubte, una de les experiències personals i professionals més satisfactòries en l'àmbit dels arxius va ser l'elaboració d'alguns projectes per a l'Ajuntament de Palafrugell, de la mà de l'arxivera Conxa Saurí, que va acollir les nostres propostes amb una obertura de mires encomiable. Amb tot, l'any 1992 aprovava les oposicions com a arxiver de Cassà de la Selva i això donà un tomb important a la meua vida professional. D'entrada, perquè tenia el termini d'un mes per a implantar un sistema de gestió de documents. Bé, de fet, era un registre d'expedients, però per a mi el problema era el mateix. Així que una setmana després d'haver començat vaig visitar l'Arxiu Municipal de Llagostera, on vaig conèixer la Marta Albà, a qui probablement mai no agrairé prou la seva generositat. Al cap de dos mesos, amb un quadre de classificació sota el braç, unes fitxes en paper per omplir per duplicat amb una màquina d'escriure, i unes carpetes normalitzades que també havien de passar pel carro d'aquella Olivetti, començàvem un registre centralitzat d'expedients. Afortunadament, l'any següent ja ho fèiem amb un ordinador. Fou també el 1992 que, empesos per la necessitat de trobar solucions compartides, diversos arxivers municipals constituïrem el G8 d'Arxivers Municipals. Més enllà de la teràpia col·lectiva, la Carme Adroher, en Quim Daban, la Conxa Saurí, la Lourdes Boix, la Sílvia Alemany, la Fina Solà, la Marta i jo mateix vàrem aprendre molt els uns dels altres i, també, vàrem passar-nos-ho la mar de bé amb algun que altre sopar, que alguns encara repetim. Però el tomb definitiu fou l'any 1993, quan vaig aprovar les oposicions a l'Ajuntament de Girona. Ja l'any 1990 havia participat en l'experiència pionera de digitalització de l'Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Girona (AIAG), però ara el repte era diferent en tots els aspectes. No obstant això, en Joan Boadas em va fer confiança i em va recolzar des del primer moment, i fou a Girona on les propostes formulades per a Palafrugell s'acabaren de definir, desenvolupar i implementar, i on he crescut pro-

fessionalment. Vist amb la perspectiva dels anys, penso que déu n'hi do el que s'ha aconseguit. Entusiasme, confiança i treball han estat les bases de creixement del SGDAP, i els ingredients indispensables per a formar un molt bon equip, on cadascú pot trobar el seu lloc i trobar-s'hi a gust. En el meu cas han passat vint anys des d'aquell 1 de desembre de 1993, que no és poc, i encara crec que ens queda molt per fer, i que això és bo. Ara per ara, consolidar la transició al món digital i, a la vegada, generar nous serveis entorn de l'Arxiu Històric i del CRDI, especialment quant a la preservació de fons digitals de particulars.

Crec que aquests reptes poden ser fàcilment compartits per la professió, però en la meua opinió el més important és la definició d'un model de gestió homogeni, que integri alhora gestió de documents i arxius històrics, sobretot per la proliferació de normes i models de referència. En aquest sentit, la manca de polítiques institucionals i acadèmiques no ha contribuït a consolidar el coneixement teòric necessari ni a simplificar-ne el missatge per a elaborar les guies d'aplicació corresponents. Per aquest motiu, la cooperació professional esdevé imprescindible en el disseny de solucions homogènies per a les nostres organitzacions.

L'experiència pròpia m'ha portat a creure que l'anticipació, assumir un cert risc i actuar amb convicció són actituds personals fonamentals en qualsevol projecte. Ara bé, si miro enrere, i m'aturo especialment en el que considero que d'una manera o d'una altra ha estat rellevant des del punt de vista personal, sempre hi trobo la vinculació d'algú més. Podria fer referència a moltes persones de les quals he après, però voldria remarcar les actituds dels qui en diferents moments han tingut per a mi un paper determinant, i ho faig convençut que aquestes actituds són les premisses bàsiques de la cooperació professional: pensar amb obertura de mires, actuar amb generositat, fer confiança i transmetre entusiasme. Premisses que no costen diners, però que no tenen preu.

COMPOSICIÓ DE LA JUNTA

Presidència

Joan Soler Jiménez

president@arxiv.org

Vicepresidència

Vicenç Ruiz Gómez

vicepresident@arxiv.org

Secretaria

Josep Ribas Solà

secretaria@arxiv.org

Tresoreria

Marta Munuera Bermejo

tresoreria@arxiv.org

Vocalia de Relacions Institucionals

Dolors Visa Oró

relacionsinstitucionals@arxiv.org

Vocalia de Treball

Sara Folch de la Fuente

treball@arxiv.org

Vocalia de Serveis

Juanjo Vas Rafael

serveis@arxiv.org

Vocalia d'Activitats

Betlem Martínez Raduà

activitats@arxiv.org

Vocalia de Recerca

Jordi Serra Serra

recerca@arxiv.org

Vocalia de Difusió

Mònica Sesma Siuraneta

difusio@arxiv.org

Vocalia de Comunicació

Olga Tàpias Sánchez

comunicacio@arxiv.org

Vocalia de Didàctica

Núria Batlle Cabello

didactica@arxiv.org

Vocalia de Publicacions

Gerard Mercadé Pié

publicacions@arxiv.org

Vocalia de Formació

Carles Quevedo García

formacio@arxiv.org

La Junta informa

Acords de la Junta directiva

Sessió 8/2013

- Explicació del posicionament de l'AAC-GD pel que fa a la Llei de transparència i accés a la informació
- Gestions efectuades en el marc del Pla de comunicació de l'AAC-GD
- Exposició de l'estratègia per a l'elaboració d'un estudi sobre el mercat laboral del sector professional dels arxius i la gestió de documents
- Projectes i activitats programats per les diverses vocalies

Sessió 9/2013

- Aprovació del Pla de quotes i bonificacions i de l'Estratègia de comercialització de l'AAC-GD al sector empresarial

- Aprovació del pla de treball, procediment per triar el candidat i pressupost per a l'elaboració d'un estudi sobre el mercat laboral del sector professional dels arxius i la gestió de documents
- Aprovació del pressupost i el calendari de modificació de la pàgina web
- Aprovació del Pla de formació de l'any 2014
- Projectes i activitats programats per les diverses vocalies

Moviments de socis

Altes: 3

Baixes: 19

Canvis de condició: 4

HORARI D'ATENCIÓ

Support administratiu:

Maria FUNÉS

Dilluns i dijous: de 15 a 19 h

Dimarts, dimecres i divendres:

de 9 a 15 h